

ಮಂಗಳಸೂತ್ರವಿತ್ತು. ಇಬ್ಬರೂ ನನ್ನ ಸ್ವಾಗತಕ್ಕಾಗಿ ನಿತಿದ್ವಾರೆ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿತು. ನಾನು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಪಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದೆ; ಹೋರ ನೋಟಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರೂ ಶೃಂಗರಿಕೊಂಡಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಅವರ ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಚಪ್ಪಲಿಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯೋಗೆ ಬರಿಗಾಲಿನಕ್ಕೆಲ್ಲಿರುವುದು ಬಹುಶಃ ಇವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿರಬೇಕು.

ನೀನಾ ನನ್ನನ್ನು ಜೀವಚಾರಿಕವಾಗಿ ತನ್ನ ತಂಡೆ-ತಾಯಿಗೆ ಪರಿಕಯಿಸಿದ್ದು. ನಾನು ಕೈಜೋಡಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿದೆ. ಇಬ್ಬರೂ ತುಂಬಾ ಕಾತರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ತುಂಬು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಿರುವುದು. ನೀನಾಳ ತಾಯಿ ನನ್ನನ್ನೇ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಂತಸದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಇಪ್ಪವದ್ತುದ್ವಾರೆಂದು ಅನ್ನಿಸಿತು. ನಾಗೆ ನೇಮ್ಮಿದಿಯನಿಸಿತು. ಬೈಂಹಿಸಿಯ ತಾಯಿಯೇ ಇಪ್ಪವಟ್ಟಾಗ ಸಾಕಮ್ಮೆ ವಿಷ್ಣುಗಳ ದೂರವಾದವು.

ನನ್ನದೆಯೆ ಬಡಿತ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ನೀನಾಳ ತಾಯಿ ಪದೇ ಪದೇ ಕುರೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಫನೋ ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಡಿಯನ್ ಸ್ವಾಕ್ಷ್ರೋ ಮತ್ತು ಹಸಿಮೊನಿಕಾಯಿಯ ವಾಸನೆ ಮೂಗಿಗೆ ಬಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ವಾಹಾ!

ನೀನಾಳ ತಾಯಿ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಒದ್ದಯಾದ ಕೈಗಳನ್ನು ಒರೆಸುತ್ತಾ ನನ್ನದುರಿಗೆ ಬಂದು ಭಾವಕರಾಗಿ ಹೇಳಿದರು, ‘ನೀನಾಳಿಗೆ ಇಬ್ಬ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ನಮಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಪಾಪ, ನೀನಾ ತುಂಬಾ ದಿನಗಳಿಂದ ಒಂಬಿಯಾಗಿದ್ದಳು...’

ನಾನೂ ತುಂಬಾ ದಿನಗಳಿಂದ ಒಂಟಿಯಾಗಿಸ್ತೇ. ಒಂಟಿಯಾಗಿರುವವರು ಕ್ರಮೇಣ ತಮ್ಮ ಏಕಾಗಿತನಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗೆಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ನಾಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ, ನಾನು ಒಂಟಿನದಿಂದ ದಂಡಿದ್ದೆ. ನಾನು ನೀನಾಳನ್ನು ಪಡೆದು ತುಂಬಾ ಖುಸಿಗೊಂಡಿದೆ. ನೃತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವಾಗ ಅವಳು ತನ್ನ ಕುಚೆಯಿಂದ ಹಾರಿ ನನ್ನದೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು, ಆಗ ನಾಗೆ ದೇವರೇ ಇವಳನ್ನು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕೆಲುಹಿಡ್ದಾಗೆನ್ದು ಅನ್ನಿಸಿತು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೀನಾಳ ತಂಡೆ-ತಾಯಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದು ಹಿತವಿನಿಸಿತು. ಅವರು ಶಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ಸುಸಂಸ್ಥಾತರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಜೀವನ ವಿಧಾನ ಸರಳವಾಗಿದ್ದು. ವಾತ್ವಲ್ಯಮಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂಥ ಪರಂಪರಾಗೆ ತಂಡೆ-ತಾಯಿಯ ಮಗಳು ಇಮ್ಮೆ ಅಧುನಿಕ ಹೆಸ್ಟ್‌ಹೆಗಾದಳು! ನಾಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

‘ನಿಮ್ಮ ಮುತ್ತಜ್ಜಿ ಇಂಡಿಯನ್ ಆಗಿದ್ದೆಂದು ನೀನಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.’

‘ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನನ್ನ ಗ್ರೇಟ್ ಗ್ರೇಟ್ ಗ್ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮದರ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಆಗಿದ್ದರು.’

‘ಬಹುದೇ... ನಿಮ್ಮ ಮುತ್ತಜ್ಜಿನೋದಿಗೆ ಅವರ ಭೇಟಿ ಹೇಗಾಯಿತು? ಸ್ವಾಕ್ಷ್ರೋ ಎಲ್ಲಿ, ಇಂಡಿಯಾ

ಎಲ್ಲಿ?... ಅದೂ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ...’ ಶೀಲಾ ಹೇಬಿಯವರು ಉತ್ತರಕೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದರು.

‘ಹೌದೆ’ ನಾನು ಉಸಿರೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೇಳಿದೆ. ‘ನನ್ನ ಗ್ರೇಟ್ ಗ್ರೇಟ್ ಗ್ಲ್ಯಾಂಡ್ ಫಾದರ್ ಶಿಪ್ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಚಹಾ ಪ್ರಡಿ ತರಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ತಮಗೊಂದು ಹುಡಿಗಿಯನ್ನು ತಂದರು...’ ಎಂದು ನಕ್ಕೆ ನೀನಾ ಸಹ ಕಿಲೆಲಿನೆ ನಕ್ಕಳು. ಅವಳ ತಂಡೆ-ತಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಮುಗ್ಳಳಕ್ಕು ರು.

‘ಅದರೂ ನಾನು ಅಪ್ಪು ಇಂಡಿಯನ್ ಹಾಗೆ ಅನ್ನಿಸಲ್ಪ, ಆದರೆ ನನ್ನ ಸಹೋದರಿ ಇಂಡಿಯನ್ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಬಳ್ಳಿ ಉರಿ ಬಿಲಿನಿಂದಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ ನಾನು ಶೀಲಾ ದೆಯಿಯವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದೆ, ‘ನನ್ನ ಇಬ್ಬ ಅವಳ ಮುಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳ್ಳಿ ಒಬ್ಬಳ್ಳಿ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಹಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬಕ್ಕು ಇಂಡಿಯನ್ ಹಾಗೆ ಕಪ್ಪ ತಲೆಗೂಡಲು ಮತ್ತು ಗೋಳಿ ಬಳ್ಳಿವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾಳೆ. ನನ್ನ ಅನೇಕ ಸ್ನೇಹಿತರು ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಹಂಡಿಯನ್ನು, ನಿಮ್ಮ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ಮಲುಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ ತನ್ನ ಎಂದು ತಮಾವೆಯನ್ನು ಸಹ ಮಾಡಿದರು’.

ನೀನಾ ನಕ್ಕಳು, ಆದರೆ ಅವಳ ತಂಡೆ-ತಾಯಿ ಮೌನ ಹಿತಿಸಿದರು. ಅವರ ಮುಖದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಇಂಥ ತಮಾವೆ ಮಾಡಬಾರದು, ಅವರು ಗಂಭೀರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಎಂದು ನಾಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು.

‘ಅಂತ್ರ ನೀನು ಶುದ್ಧ ಸ್ವಾಕ್ಷರ್ತ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಸ್ವಾಕ್ಷರ್ತ್ವ ರಕ್ತ ತುಂಬಾ ಹಿಂದೆಯೇ ಬೆರೆತುಹೊಗಿದೆ’ ಡಾ. ರಾಮಚಂದ್ರ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಕ್ಕರು.

‘ನನ್ನ ಧಮನಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜರ ರಕ್ತ ಹರಿತಿದೆ; ನನ್ನ ಮುತ್ತಜ್ಜಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯಾಗಿದ್ದಳು’ ನಾನು ಹೇಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಪರಿವಾರ ನನ್ನನ್ನು ಅವನೆಂಬಿಕೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿತು.

‘ನಾನು ನನ್ನನ್ನು ಹೋಗಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮುತ್ತಜ್ಜಿ ಬಿಂಡಿತವಾಗಿ ಉನ್ನತ ವರ್ಗದ, ರಾಜಮನೆನತನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವಾಗಿದ್ದರು’ ನಾನು ಹೇಮೆಯಿಂದ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದೆ.

‘ಪ್ರಿಟ್‌ಪಿಂ’ ಶಾಸನ ನಮ್ಮ ದೇವತವನ್ವೇ ಆಳಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರನ್ನು ಸಹ ಅಪಹರಿಸಿತು’ ರಾಮಚಂದ್ರ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಅವರು ಅಕ್ಷಾತ್ ಅರ್ಥ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮತ್ತು ಇನ್‌ಫರ್ ತಮ್ಮ ಮಾತ್ರಭಾವೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ನಾಗೆ ಅವರ ಮಾತ್ರ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀನಾ ಮತ್ತು ಶೀಲಾ ದೇವಿ ಇಬ್ಬರೂ ಅವರಿಗೆ ಗಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದೆ.

‘ಅಪ್ಪೈ’ ನೀನಾ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ತನ್ನ ತಂಡೆಯ ಮಾತನ್ನು ತಡೆದು.

‘ಏನು ತಲೆಬುಡವಿಲ್ಲ ಮಾತಾಡಿರು? ಪಾಲೋರೊಂದಿಗೆ ಇಂಥ ಮಾತನಾಡುವ ಜೆಚ್‌ವಾದರೂ ಏನಿದೆ?’ ಶೀಲಾ ದೇವಿ ಸಹ ತಮ್ಮ ಪರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ರೇಗಿದರು.

ನಾನು ವಿನೋ ತೇಳಿಕದೆ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ, ಆಗಲೇ ರಾಮಚಂದ್ರ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ನನಗೆ ವಂಗ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿದರು, ‘ಹಾಗಾದೆ ನಿಮ್ಮ ಧಮನಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಸ-ರಕ್ತ ಹರೀತಿದೆ, ಮಿಸ್ಟರ್!’

‘ಹೌದೆ’ ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳಿದೆ, ‘ನಿಮ್ಮ ಫಾಮಿಲಿಯ ಬೇರು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹೋಗುವದೆಂದು ನನ್ನ ಸೋದರತ್ತೆ ರಿಸರ್ಚ್ ವಾಡಿದರು. ಮುತ್ತಜ್ಜಿ ಮರಾಠಾ ಸಮುದ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದು, ಮರಾಠಾ ರಾಜಮನೆನದವರಾಗಿದ್ದರು; ಅವರು ಮುಂಬೆಯವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಹೆಸರು ರಾಜಕುಮಾರಿ ವಿದ್ಯಾ ಪಟೇಲ್ ಎಂದಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಬಂದು ಚೆಚೋನಲ್ಲಿ ಅವರ ವಿವಾಹದ ಕೆಳಕಾರ್ಡ್ ಸಹ ಲಭ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಪತ್ತೆ ಹಣ್ಣಿದರು.’

‘ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೀದು!’ ಡಾ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಹೇಳಿದರು.

‘ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿವು ನಿಮ್ಮ ಜಿತಿಹಾಸವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಭವಿಷ್ಯದೆಡೆಗೆ ಮುಂದುವರೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ’ ನಾನು ಅರ್ಥಪೂರ್ವಿಕಾರಿಗಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದೆ. ಅವಳು ಮುಗ್ಳಳಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

‘ಜಂಟಿಲಮೆನ್! ನಿವು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಪರಿವಾರದ ಜಿತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಿಂಡೂಸ್ತಾನ ಕಲೆತಿದೆ ಎನ್ನತ್ತಾ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದತೆ ರಾಮಚಂದ್ರ ಎಷ್ಟು, ಕೋರೆಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಳ್ಳುಕಟ್ಟಿಗೆದ್ದ ಬಾರ್ಗಾಗೆ ಹೋದರು. ಕ್ಷಾಬಿನೆಟ್‌ನಿಂದ ಒಂದು ವ್ಯಿಷ್ಟಿ ಬಾಟಲಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹೊಂದು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು, ‘ಇದು 1992ರಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ್ದು. ನಾನೋದು ಒಳ್ಳೀಯ ಅವಕಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇವತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು’ ಎಂದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಬಾಟಲಿಯ ಮುಖ್ಯವನ್ನು ತೆರೆದರು. ಬಿಳಿ ನೋರೆ ಬಾಟಲಿಯಿಂದ ಜಿಮ್ಮೆತು.

ಅವರು ಎರಡು ಗಾಂಡಿನ ಗ್ಲ್ಯಾಗೆಲಿಗೆ ವ್ಯಿಷ್ಟಿ ಬಗ್ಗಿ ಒಂದು ಪೆಗ್ ನನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಾಟಲಿಯಿಂದ ಜಿಮ್ಮೆತು.

‘ಚಿಯೆಸ್!?’

‘ಬ ಯಾಮ್ ಸಾರಿ! ನಾನು ಅಲ್ಮೈಹಾಲ್ ಸೆವಿಸುವದಿಲ್ಲ’ ಎಂದೆ.

‘ನಿವು ಕುಡಿಯಲ್ಲಾ?’ ರಾಮಚಂದ್ರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಆಶ್ಯಯವಾಯಿತು, ‘ಮದ್ದ ಜಗ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅತಿ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಮತ್ತು ಜನ್ಮಿಯವಾದ ಪಾನಿಯವಾಗಿದೆ ಬೇಟೆಗಾರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರು ಇದನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜಗ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಉತ್ಸಾಹದೆ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟವಿದೆ. ನೀರು ಮತ್ತು ಚಹಾದ ನಂತರ ಮದ್ದಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವದ ಸಾನಿವೆಯಾಗಿದೆ. ನೀವೆಂಫ ಸ್ವಾಕ್ಷರ್ಮೆನ್ನೋ?’

‘ಅಪ್ಪಾ, ಸುಮ್ಮಿರಿ..’ ನೀನಾ ತನ್ನ ತಂಡೆಯನ್ನು ತಡೆದಳು.